

Som jeg nævnte i mit svar på spørgsmål nr. S 2225, skal der iværksættes en særlig indsats for medlemmer, der har været ledige så længe, at de har opbrugt dagpengeperioden, og den indsats tilrettelægges af AF i samarbejde med det enkelte medlem. Det er derfor helt afgørende, at medlemmet medvirker positivt ved tilrettelæggelsen af denne aktivering.

Som jeg også nævnte i mit svar på spørgsmål nr. S 2225, må der kun udbetales dagpenge til medlemmer, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, og denne rådighedsforpligtelse indebærer bl.a., at et medlem skal have evne og vilje til at deltage i aktivering med dags varsel.

Hvis et medlems udeblivelse fra et møde på AF efter en konkret vurdering må sidestilles med et afslag, skal medlemmet pålægges en sanktion. Hvis udeblivelsen må sidestilles med et afslag på at medvirke til at arbejde eller revidere en individuel handlings- eller uddannelsesplan eller på et tilbud i henhold til netop den individuelle handlings- eller uddannelsesplan, er der med rette så stor tvivl om medlemmets evne og vilje til at deltage i aktivering, at det er rimeligt, at medlemmet skal bevise sin rådighed for arbejdsmarkedet ved igen at opfylde det nævnte arbejdskrav for at få dagpenge.

Frank Aaen (EL):

Jamen selvfølgelig skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man vil have dagpenge, men den situation, der kan beskrives med de gældende regler, er, at hvis man ved en regulær forglemmelse ikke kommer til samtalen og man først bliver opmærksom på forglemmelsen ved, at man f.eks. 8-10 dage efter får et brev om, at man har glemt at komme, så er konsekvensen, at man mister dagpengeretten, og så er konsekvensen, at man kun kan få kontanthjælp mod tilbagebetaling, og er man i en situation, hvor man er ved at føde sit barn, så mister man retten til dagpenge under barselorslov, og man mister muligheden for børnepasningsorlov.

Mit spørgsmål går ikke ud på, at det skal være uden konsekvens. Det koster også, hvis man kommer for sent på arbejde. Mit spørgsmål til ministeren er, hvorvidt det er rimeligt, når man måske er kommet 8, 9, 10 dage for sent til en samtale på arbejdsformidlingen, at dette så straffes med, at man mister dagpengeretten, samt at det har de øvrige sociale konsekvenser, som jeg har opbrudt før. Er det en rimelig indretning af vores system?

For mit vedkommende vil jeg sige, at jeg ikke kender noget sted i straffelovgivningen eller andre steder, hvor man honorerer en så beskedent fejl med så dramatiske konsekvenser.

Jette Gottlieb (EL):

Vi har for nylig været igennem en længere øvelse med at ændre på sanktionssystemet omkring svig i forbindelse med L 161, og dér har der netop været alle de diskussioner om, hvad der er en rimelig sanktion i forhold til forseelsen. Derfor synes jeg, det er rimeligt at sammenligne med det, når man vurderer, om en forglemmelse skal bedømmes på samme måde som svig eller i nogle tilfælde værre.

Vi kan også tage andre sammenligninger: Hvis man f.eks. kommer for sent på arbejde, så koster det som regel et løntræk. Hvis man skylder penge, så får man som regel en rykker, og så bliver man muligvis mødt med et krav om morarenter, men der er jo ret bestemte regler for, hvor store de morarenter må være i forhold til gælden.

Hvis vi sammenligner med andre steder, hvor man kommer til at lave forseelser i samfundet, så er der regler for, hvor vidtrækkende konsekvenser det må få, men er vi ikke med de bekendtgørelser, vi står med her, i en situation, hvor vi faktisk er i gang med at fastslå et system, hvor konsekvenserne af de sanktioner, som vi møder synderen med, er ude af proportioner både retspolitisk og på anden måde?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil til hr. Frank Aaen sige, at problemstillingen jo ikke er så ganske enkel, som den bliver fremstillet i spørgsmålet. Jeg nævnte i mit første svar, at der jo foregår en konkret bedømmelse i hvert enkelt tilfælde, og det spiller naturligvis ind, om det er første gang, et medlem udebliver, eller om det også er sket tidligere.

Hr. Frank Aaen har jo offentligt, også her i salen, for nylig gjort en del ud af at omtale en meget konkret sag, som jeg ikke ønsker at gå nærmere ind på, da sagen er anket til Arbejdsmarkedets Ankenævn, men blot sige, at sagen i dette tilfælde er blevet fremstillet, som om der er tale om en enkelt hændelse, men at det bør nævnes ved denne her lejlighed, at medlemmet var udeblevet to gange tidligere fra en samtale hos AF, og at det er derfor, sanktionen ser voldsom ud.

Til fru Jette Gottlieb vil jeg sige, at hvis fru Jette Gottlieb ønsker en nærmere vurdering af